

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 4/11
02.02.2011. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Горана Чавлине, Љубице Кнежевић-Томашев и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против мал. Б.С. и др., због кривичног дела силовања из члана 178. став 2. и став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 775/10 од 17.1.2011. године, подигнутом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Км .../10 од 24.6.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм 79/10 од 26.10.2010. године, у седници већа одржаној дана 2.2.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 775/10 од 17.1.2011. године, као основан, па се УКИДА правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кжм 79/10 од 26.10.2010. године и предмет враћа истом суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Панчеву Км .../10 од 24.6.2010. године према мал.Б.С. изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства која може трајати најмање шест месеци а највише две године, с тим што ће суд накнадно одлучити о њеном престанку, а према мал.Н.П. и Б.И. изречене су васпитне мере посебне обавезе да се без накнаде укључе у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја, те да као малолетници могу радити највише 120 часова у периоду од 6 месеци колико може трајати ова посебна обавеза, рад не сме да омета запослење, а орган старатељства ће редовно извештавати суд о извршењу изречене посебне обавезе. Такође, овим решењем оштећена је за имовинско-правни захтев упућена на парницу и одлучено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кжм 79/10 од 26.10.2010. године жалбе браниоца малолетног Б.С., браниоца малолетног Н.П. и браниоца малолетног Б.И. изјављене против решења Вишег суда у Панчеву Км .../10 од 24.6.2010. године одбијене су као неосноване, а решење Вишег суда у Панчеву Км .../10 од 24.6.2010. године потврђено.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 775/10 од 17.1.2011. године против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Км. .../10 од 24.6.2010. године и Апелационог суда у Новом Саду Кжм 79/10 од 26.10.2010. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 3. ЗКП, у вези одредбе члана 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица и предложио да се захтев уважи, утврди да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка непозивањем бранилаца на седницу другостепеног већа и да Врховни касациони суд укине правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кжм. 79/10 и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са побијаним решењима, па је, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

У захтеву Републичког јавног тужиоца за заштиту законитости се наводи да је првостепени и другостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 3. ЗКП у вези члана 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, а која се састоји у томе што је Апелациони суд у Новом Саду одржао седницу већа дана 26.10.2010. године не позивајући на седницу већа браниоце који су у жалбама захтевали да буду обавештени о седници већа, и на тој седници је потврдио првостепено решење.

Међутим, имајући у виду наводе у захтеву јавног тужиоца, по налажењу Врховног касационог суда, из поднетог захтева произилази, да се у конкретном случају захтев односи на правноснажно решење Апелационог суда у Новом Саду Кжм. 79/10 од 26.10.2010. године, а не на решење Вишег суда у Панчеву Км .../10 од 24.6.2010. године, односно да је доношењем другостепеног решења учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. Законика о кривичном поступку, обзиром да се ради о поступку по жалби (а не о битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 3. ЗКП, која се односи на главни претрес, како се то наводи у захтеву) у вези члана 375. став 1. ЗКП у вези члана 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, а која повреда је била од утицаја на законито и правилно доношење другостепеног решења.

Наиме, из списка предмета произилази да су браниоци мал.Н.П. адв.Љ.Б-В, мал. Б.И. адв. Л.Г. и мал.Б.С. адв.В.М., у својим жалбама изјављеним против решења Вишег суда у Панчеву Км .../10 од 24.6.2010. године захтевали да буду обавештени о седници већа другостепеног суда. Другостепени суд је одржао седницу већа дана 26.10.2010. године о чему није обавестио браниоце мал.Н.П, Б.И. и Б.С. и донео другостепено решење.

Одредбом члана 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, прописано је да одредбе Кривичног законика, Законика о кривичном поступку, Закона о извршењу кривичних санкција и други општи прописи примењују се ако нису у супротности са овим законом.

Дакле, другостепени суд у поступку према малолетном учиниоцу кривичног дела има обавезу да поступи сходно члану 375. став 1. Законика о кривичном поступку у вези члана 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица и да обавести о седници већа браниоца малолетника, који је то захтевао у жалби.

Супротним поступањем у овој кривичноправној ствари другостепени суд је, не обавештавајући браниоце малолетних Н.П., Б.И. и Б.С, о времену одржавања седнице већа, онемогућио браниоце да прате излагање судије известиоца о стању у списима предмета и да изнесу потребна објашњења у вези са наводима жалби па је тако учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП која је била од утицаја на законито и правилно доношење другостепеног решења.

Стога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости као основан, укинуо другостепено решење Апелационог суда у Новом Саду и предмет вратио том суду на поновни поступак и одлучивање, у ком поступку ће другостепени суд отклонити битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 375. став 1. ЗКП у вези члана 4. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, на коју је указано овом пресудом и спровести законит и правилан поступак поводом изјављених жалби бранилаца мал.Н.П., Б.И. и Б.С. против првостепеног решења.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. и члана 32. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), а применом члана 24. став 7. ЗКП и члана 425. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа

Мила Ристић, с.р.

судија

Бата Цветковић, с.р.